

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/307/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512223819
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1512223819.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova ul. č. 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova ul. č. 4, Bratislava, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Župné námestie č. 13, Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V, zo dňa 09. decembra 2014, č.k. 41C/173/2012-101, v spojení s 41C 185/2012, 41C 189/2012, 41C 190/2012, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom zamietol súd prvého stupňa návrh; ktorým sa navrhovateľ domáhal voči štátu v konaniach vedených pod sp.zn. 41C 173/2012 náhrady škody 175,- eur a nemajetkovej ujmy 995,76 eur, sp.zn. 41C 185/2012 náhrady škody v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 553,20 eur, sp.zn. 41C 189/2012, náhrady škody v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy v sume 774,48 eur, sp.zn. 41C 190/2012 náhrady škody v sume 175,- eur a nemajetkovej ujmy 774,48 eur, ktoré konania boli spojené uznesením zo dňa 28.01.2014 na spoločné konanie. Vychádzal zo zistenia, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 37Er/192/2005 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého uznesením zo dňa 29.03.2012, pričom návrh na zmenu bol podaný dňa 06.10.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 37Er 610/2007 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého uznesením z 19.11.2010, pričom návrh na zmenu bol podaný dňa 25.01.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 37Er 1710/2005 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého uznesením zo dňa 16.12.2011, pričom návrh na zmenu bol podaný dňa 05.10.2010. V exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava V pod sp.zn. 37Er 1493/2006 súd vyhovel návrhu oprávneného na zmenu exekútora a vykonaním exekúcie poveril súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého uznesením zo dňa 16.12.2011, pričom návrh na zmenu bol podaný dňa 05.10.2010. Takto ustálený skutkový stav veci posúdil po právnej stránke podľa § 9 ods. 1, 2, 4, § 19 ods. 1, 2, zákona č. 514/2003 Z.z., § 44 ods. 6, 7, 8, 9 Exekučného poriadku a dospel k záveru, že bol splnený prvý predpoklad zodpovednosti štátu za škodu, ktorým je existencia nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Bratislava V. Navrhovateľ však nepreukázal ďalší z predpokladov vzniku zodpovednosti za škodu, ktorým je existencia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy; navrhovateľ sa obmedzil len

na všeobecné tvrdenie a náhradu škody uplatňoval ako administratívne náklady, ktorých vyčíslenie vychádza z účtovnej agendy, pričom z dôvodu ochrany osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií nie je možné korešpondenčne predložiť účtovné doklady, resp. pracovné a obchodné zmluvy, pričom sa jednalo o vec, v ktorej bolo vydané účinné poverenie súdnemu exekútorovi na vymoženie pohľadávky, exekúcia prebiehala u povereného exekútora niekoľko rokov. Samotný nesprávny úradný postup, dĺžka konania posudzovaná izolovane bez uvedených súvislostí, neoprávňuje k záveru o splnení jednej z podmienok zodpovednosti štátu podľa § 9 cit. zákona. Konštatoval, že navrhovateľ nepreukázal skutočnosť, že by pôvodný exekútor objektívne nemohol, do rozhodnutia súdu o zmene súdneho exekútora na návrh oprávneného, pokračovať vo vymáhaní pohľadávky. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu v peniazoch, posúdil uplatnený nárok navrhovateľa ako nárok na ochranu pred neoprávneným zásahom do dobrej povesti právnickej osoby v zmysle § 19b ods. 3 Obč. zákonníka a dospel k záveru, že v konaní nebolo preukázané, že by nesprávnym úradným postupom odporcu došlo k neoprávnenému zásahu do dobrej povesti navrhovateľa a poukázal na to, že navrhovateľ ani netvrdil, že by v dôsledku nesprávneho úradného postupu exekučného súdu došlo k neoprávnenému zásahu do jeho dobrej povesti a konštatoval, že takýto zásah je aj pojmovo vylúčený, keď nečinnosť exekučného súdu nemôže mať vplyv na povesť navrhovateľa. Keďže navrhovateľ nepreukázal vznik škody a taktiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, dospel k záveru, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi, ktorý bol v konaní úspešný, náhradu trov konania nepriznal, pretože mu trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ domáhajúc sa jeho zrušenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na ďalšie konanie dôvodiac tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.), v konaní rozhodoval vylúčený sudca (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. g/ O.s.p.), súd prvého stupňa vec nesprávne právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s ust. § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p.), súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Namietal, že v dôsledku procesného postupu prvostupňového súdu v prejednávanej veci došlo k degradácii zásady kontradiktórnosti a porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a súd prvého stupňa mu odňal možnosť konať pred súdom, keď ignoroval jeho žiadosť o zrušenie (odročenie) pojednávania napriek tomu, že trval na svojej osobnej účasti (resp. právneho zástupcu) na pojednávaní vedenom nestranným sudcom na nestrannom súde, v dôsledku čoho nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam odporcu, z ktorých prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní vychádzal a ani k dôkazom, ktoré vykonal a na ktorých založil svoje rozhodnutie, keď vykonal dokazovanie listinami, ktorých pôvod nie je z odôvodnenia napadnutého rozsudku poznateľný a nie je zrejmé, či išlo o listiny založené v exekučnom spise. Zároveň namietal i porušenie jeho práva na zákonného sudcu, keď súd prvého stupňa vo veci konal a rozhodol napriek tomu, že už v návrhu na začatie konania ho upovedomil o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu; ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie; je potrebné z konania vylúčiť, pričom na uvedenom nič nemení ani to, že krajský súd v uvedených skutočnostiach dôvody na vylúčenie sudcu nevzhliadol. Poukázal na to, že súd prvého stupňa v súvislosti s majetkovou ujmu analyzoval okolnosti, ktoré s vecou vôbec nesúvisia a konštatoval, že napadnutý rozsudok, z ktorého nie je zrejmé, na základe akej úvahy dospel jednoznačne a nepochybne k presvedčeniu, že mu majetková škoda a nemajetková ujma nevznikla, je potrebné ako nepreskúmateľný zrušiť, a to aj s poukazom na jeho vnútornú rozpornosť, keď prvostupňový súd síce porušenie práva zistil, avšak ho nekonštatoval a na tejto chybe „postavil“ svoje rozhodnutie o nepriznaní nemajetkovej ujmy. Nesúhlasil so záverom prvostupňového súdu, že v konaní nepreukázal vznik škody, keďže výšku škody, ktorú presne špecifikoval na základe účtovnej agendy, ktorú vzhľadom na ochranu osobných údajov, obchodného tajomstva a dôverných informácií, nebolo možné korešpondenčne predložiť, mienil na pojednávaní preukázať aj predložením znaleckého posudku, ktorého vypracovanie by zabezpečil, avšak prvostupňový súd dokazovanie neprípustne skrátil iba na dôkazy vykonávané ex offo, nepoučil ho podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p. a neoznámil mu, že vo veci mieni rozhodnúť. Zdôraznil, že všetky problémy, ktoré boli v jeho právnej sfére vyvolané nerešpektovaním zákonnej lehoty zo strany exekučného súdu, a ktoré jasne a zrozumiteľne opísal v

podanom návrhu, svedčia o potrebe nastoliť spravodlivosť poskytnutím finančnej satisfakcie za porušenie práva. Uviedol, že podáva odvolanie aj proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na prerušenie konania a namietal, že meritórne rozhodnutie súd prvého stupňa vydal predčasne, keď v čase vydania meritórneho rozhodnutia nebolo právoplatne rozhodnuté o zamietnutí návrhu na prerušenie konania.

Odporca sa v odvolacom konaní nevyjadril.

Odvolačný súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v medziach dôvodov podaného odvolania, ktorými je viazaný, vrátane konania, ktoré mu predchádzalo (§ 212 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V posudzovanej veci vykonal súd prvého stupňa všetko dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností dôležitých pre posúdenie dôvodnosti návrhu navrhovateľa, ktorým sa domáhal zaplata náhrady škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj na posúdenie opodstatnenosti tvrdení, ktoré uvádzal odporca na svoju obranu (§ 120 ods. 1, 4 O.s.p.) zhodnotením výsledkov vykonaného dokazovania v súlade s § 132 O.s.p. a dospel k správny skutkovým záverom, a na ich základe následne vyvodil aj správny právny záver, že v danej veci neboli naplnené zákonné podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom orgánom štátu, pričom na vec aplikoval príslušné ustanovenia § 9 ods. 1,2 a nasl. zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a § 44 Exekučného poriadku; svoje dôvody, pre ktoré návrhu na navrhovateľa nevyhovel a neprihliadol tak na jeho námietky proti postupu Okresného súdu Bratislava V v exekučných konaniach sp.zn. 37Er 192/2005, 37Er 610/2007, 37Er 1710/2005, a 37Er 1493/2006, aj dostatočne v súlade s § 157 ods. 2 odôvodnil, pričom sa vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami, podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a dôsledne posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania, a preto možno odôvodnenie jeho rozhodnutia považovať za presvedčivé. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý spochybníť správnosť záverov napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa z hľadiska ním uvádzaných tvrdení v podanom odvolaní, keď ani v odvolacom konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov, na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie. V odvolacom konaní tiež nevyšlo najavo, že by konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého rozhodnutia, trpelo takou vadou, ktorá by mala za následok vecnú nesprávnosť jeho rozhodnutia (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Súd prvého stupňa postupoval správne, keď v danej veci zisťoval základné predpoklady vzniku objektívnej zodpovednosti za škodu spôsobenú súdom v občianskom súdnom konaní v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., podľa ktorého musia byť súčasne splnené tri podmienky, a to:

- 1/ existencia škody ako majetkovej ujmy vyjadriteľnej v peniazoch,
- 2/ nezákonné rozhodnutie alebo nesprávny úradný postup súdu,
- 3/ príčinná súvislosť medzi škodou (nemajetkovou ujmov) a nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom.

Odvolačný súd sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ nepreukázal splnenie všetkých zákonných predpokladov vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, keď navrhovateľ v konaní nepreukázal vznik škody, nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik skutočnej škody a samotný paušálny výpočet údajných nákladov spojených s uplatnením práv, vyplývajúcich mu z exekučného titulu v predmetnom exekučnom konaní vznik škody nepreukazuje. Na uvedenom závere nemôže nič zmeniť ani argumentácia navrhovateľa, že nemohol pred rozhodnutím súdu z dôvodu ochrany obchodného tajomstva predložiť listinné dôkazy, ktoré by preukazovali vznik nákladov (a teda aj tvrdenej škody), ktoré mienil predložiť až na pojednávaní; ktorého sa nezúčastnil, keď; ako na to správne poukázal aj súd prvého stupňa; navrhovateľ mal od podania návrhu dostatok času a príležitostí predložiť, prípadne aspoň označiť dôkazy na preukázanie vzniku škody.

Vznik objektívnej zodpovednosti štátu za škodu, či nemajetkovú ujmu, okrem nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu a vzniku samotnej škody predpokladá i existenciu príčinnej súvislosti medzi týmto rozhodnutím alebo postupom a vznikom škody.

Prvostupňový súd dospel k správne mu záveru i v tom, že navrhovateľ v preskúmvanej veci nepreukázal ani existenciu príčinnej súvislosti medzi údajným vznikom škody a nesprávnym úradným postupom, nakoľko z vykonaného dokazovania nevyplývalo, že by navrhovateľovi ním tvrdené náklady (vznik ktorých ani nepreukázal) nevznikli, ak by exekučný súd v predmetných exekučných konaniach o návrhoch na zmenu súdneho exekútora rozhodol skôr.

Odvolačí súd sa rovnako stotožnil so záverom prvostupňového súdu, že navrhovateľ v konaní nepreukázal splnenie predpokladov pre priznanie požadovanej náhrady nemajetkovej ujmy, keď nepreukázal žiadne konkrétne okolnosti, resp. následky údajného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu, ktoré by jej priznanie umožňovali, resp. odôvodňovali.

Pokiaľ ide o námietku navrhovateľa, že mu súd prvého stupňa odňal možnosť konať pred súdom tým, že vec prejednal a vo veci rozhodol na pojednávaní dňa 09.12.2014 v jeho neprítomnosti, odvolací súd ju považuje za nedôvodnú a účelovú, keďže navrhovateľ, resp. jeho právny zástupca, boli na toto pojednávanie riadne predvolaní už mesiaci september 2014, pojednávania sa nezúčastnili a ani nepožiadali z dôležitého dôvodu o jeho odročenie; pričom o nezaujatosti vec prejednávajúcej zákonnej sudkyne rozhodol Krajský súd v Bratislave; a teda boli splnené všetky zákonné predpoklady (§ 101 ods. 2 O.s.p.) na prejednanie a rozhodnutie veci na pojednávaní dňa 09.12.2014 v jeho neprítomnosti. Nedôvodná je tiež odvolacia námietka navrhovateľa, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, keď; ako už bolo uvedené; o jeho námietke zaujatosti v preskúmvanej veci rozhodol Krajský súd v Bratislave, ktorý uznesením zo dňa 19.10.2012, č.k. 6NcC 102/2012-18 vylúčil z prejednávania a rozhodovania vecí sudkyňu JUDr. Janu Tamášiovú a ostatných sudcov Okresného súdu Bratislava V z prejednávania a rozhodovania tejto veci, nevylúčil.

Taktiež je nedôvodná námietka navrhovateľa, že v čase vydania meritórneho rozhodnutia nebolo rozhodnuté o jeho návrhu na prerušenie konania, keď jeho návrh na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o jeho ústavnej sťažnosti zamietol súd prvého stupňa uznesením zo dňa 15.01.2014 č.k. 41C 173/2012-72, ktoré bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10.07.2014 sp.zn. 8Co 107/2014.

Súdu prvého stupňa teda nemožno vytknúť žiadne procesné pochybenie ani pochybenie pri skutkovom a právnom posúdení nároku navrhovateľa na náhradu škody a nemajetkovej ujmy, ktorá mu mala vzniknúť nesprávnym úradným postupom exekučného súdu v uvedených konaniach vedených na Okresnom súde Bratislava V, pričom ani v odvolaní navrhovateľ neuviedol žiadne nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali odlišné právne posúdenie tejto otázky odvolacím súdom. Súd prvého stupňa sa v rámci predmetného konania vypořiadal so všetkými relevantnými skutočnosťami uvádzanými v podanom návrhu a svoje rozhodnutie vydal v súlade s platnou právnou úpravou, pričom svoje rozhodnutie riadne a presvedčivo odôvodnil, a preto ani v tomto smere nemožno námietky navrhovateľa považovať za opodstatnené.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil (§ 219 ods. 1 O.s.p.).

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods.1 O.s.p. v spojení s § 142 ods.1 O.s.p., a úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko nepodal v odvolacom konaní návrh na rozhodnutie o povinnosti nahradiť mu trovy odvolacieho konania podľa § 151 ods. 1 vety prvej O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.